

بررسی یک روش از روش های کشت سلولی بافت اپی تلیال در پوست خرگوش Albino

ایرج جعفری انارکولی * دکتر مرتضی شمشیری **

خلاصه:

هدف از این بررسی استفاده از روش های کشت سلولی در تکثیر بافت اپی تلیوم و تهیه یک لایه منسجم از آن به منظور ترمیم و پیوند نواحی بدون پوست بویژه در سوختگیهای حرارتی بیش از ۵۰٪ میباشد که در این روش ما پنج رأس خرگوش از نژاد Albino با سن متوسط ۸ هفته را مورد مطالعه قرار دادیم. همچنین جهت بررسی و کنترل رشد و تکثیر بافت اتولوگ کاشته شده، نمونه هائی به عنوان کشتهای یکروزه، پنجروزه و هشت روزه برداشته و پس از تثبیت در فرمالین ۱۰٪ و طی مراحل مختلف تهیه مقاطع بافتی و رنگ آمیزی بروش H-E، با میکروسکوپ نوری مورد مطالعه قرار دادیم. ضمناً توانستیم سطح دهنده اولیه را تا ۱۸ برابر با توجه به شرایط و امکانات موجود افزایش دهیم.

واژه های کلیدی: ایران، زنجان، دانشگاه علوم پزشکی، کشت بافت اپی تلیال، پوست، خرگوش Albino

مقدمه:

مواردی که وسعت ناحیه نیازمند به پوست، کوچک باشد از پوست خود شخص می توان بعنوان اتوگرافت استفاده کرد ولی در مواردیکه وسعت ناحیه نیازمند به پوست زیاد باشد مثل سوختگیهای وسیع، خالهای بزرگ مادرزادی، فقدان مادرزادی پوست و ضایعات تروماتیک که منجر به از دست دادن مقدار زیادی پوست می شود در اینصورت استفاده از روش های مختلف پیوند از جمله متخلخل کردن پیوند پوستی (Expansion mesh graft) در بسیاری از موارد کافی نخواهد بود. لذا امروزه متدهای جدیدی ارائه گردیده است که میتوان پوست را بصورت invitro تکثیر کرده و میلیونها سلول بدست آمده را در اتوگرافت

در خلال قرن بیستم، انسان دستاوردهای بنیادی و پرازشی را در زمینه کشت بافت و سلولهای جانوری در خارج از بدن موجود زنده، کسب نمود. امروزه از تکنیکهای کشت سلولی جهت بررسی هر چه بیشتر موارد بالینی انواع مختلف گرافتها و انتقال بافتها استفاده می گردد و همچنین از سلولهای پوستی کشت داده شده جهت پیوندها و حتی پوشش سطحی زخمها در بیماران مبتلا به سوختگی و اولسر استفاده می شود و پوست بعنوان یک بافت اپی تلیالی بصورت یک سد مهم و حیاتی در برابر عوامل خارجی ایفای نقش می کند (۲). جانشینی پوست از دست رفته از مهمترین مسائل طب بالاختصاص جراحی ترمیمی و پلاستیک می باشد البته در

* کارشناس ارشد آناتومی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان

** عضو هیئت علمی انستیتو پاستور ایران

بکار برد. (۳،۹،۶)

برای اولین بار در سال ۱۹۷۴ Freeman و همکارانش اقدام به کشت سلولهای اپی تلیالی پوست بصورت Invitro نمودند. در این حالت از کشت، وی قطعات کوچکی از پوست خرگوش را بر روی یک سطح پشتیبان از پوست خوک قرار داد تا رشد یافته و یک لایه سلولهای اپی تلیالی ایجاد گردد و از آن به طور موفق جهت پوشش مناطق بدون پوست استفاده نمود. در سال ۱۹۷۵ Green and Rheinwald متد جدیدی جهت کشت سلولهای اپی تلیالی پوست ارائه نمودند و آن کشت سلولهای اپی تلیالی بر روی لایه مغزی 3T3 (Letbally Irradiated 3T3 mouse Fibroblast) بود. بدین ترتیب که آنها کراتینوسیت های انسانی جدا شده از اپیدرم فرد بالغ را روی لایه مغزی 3T3 در حضور محیط کشتی متشکل از سه قسمت محیط کشت DMEM (Dulbecco's modified Eagle's Medium) و یک قسمت محیط کشت F12 Ham's که به آن ۱۰٪ سرم جنین گوساله، انسولین، هیدروکورتیزون، کلرآتوکسین، ترانسفرین، تری یدوتیروئین، آدنین و فاکتور رشد اپیدرمی (EGF) به مقدار لازم اضافه نمودند و در انکوباتور با درجه حرارت ۳۷ درجه سانتیگراد، رطوبت مناسب و گاز CO₂ ۵٪ قرار دادند. در این محیط کراتینوسیتها از سلولهای منفرد بصورت تشکیل کلونیهایی ماکروسکوپی که محتوی هزاران سلول می باشد، رشد می کنند و محیط کشت هر دو تا سه روز عوض می شود و وقتی سلولها تمام سطح بستر را می پوشانند کشت های اولیه سپس تریپسین گردیده و در فلاسکهای کشت ۷۵ سانتیمتر مربع در حضور همان لایه دوباره کشت داده می شدند و وقتی سلولهای حاصل، تمام سطح بستر را پوشانند اتصال این سلولها با آنزیم Dispase II از کف ظرف برداشته می شد و بر روی بستر زخم قرار می گرفت. (۳،۱،۱۰)

در سال ۱۹۸۱ O'connor نیز از همین روش جهت

درمان سه تن از بیماران خود که دچار سوختگی شده بودند و در سال ۱۹۸۳ Hefton نیز از روش کشت آلورژنیک کراتینوسیتها جهت بیماران خودش با سوختگی ۱۵ تا ۲۵٪ و در طی سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ Gallico و همکارانش نیز از این روش جهت درمان ده تن از بیماران خود که دچار سوختگی شده بودند با موفقیت استفاده نمودند. در سال ۱۹۸۶ Compton و همکاران مطالعات وسیعتری انجام دادند و توانستند بر روی ۲۱ کودک با متوسط سنی ۹ سال و میزان سوختگی ۵۳ تا ۹۸٪ و عمق سوختگی Full Thickness، نتایج موفقیت آمیزی بدست بیاورند. (۸،۴،۵) در سال ۱۹۹۰ Ronfard و همکارانش متد جدیدی ارائه نمودند و آن کشت سلولهای بدست آمده از کشت اولیه بر روی چسب فیبرین که بطور یکنواخت بر روی ظروف پتری پخش گردیده بود، می باشد که توانستند با این روش دو تن از بیماران خود را که دچار سوختگی بیش از ۵۰٪ سطح بدن و با عمق سوختگی Full Thickness شده بودند، نتایج موفقیت آمیزی کسب کنند و این روش نسبت به روش های قبلی آسانتر می باشد زیرا اولاً نیازی به آنزیم Dispase II جهت جدا کردن اتصال سلولها از کف ظرف نیست و همچنین دو یا سه جراح می توانند در عرض یک ساعت با استفاده از فورسپس، اپی تلیومی را بوسعت ۳۰۰۰ سانتی متر مربع به بستر زخم به آسانی منتقل کنند. (۱۰،۸)

مواد و روش ها:

در این تجربه ما از پوست خرگوش استفاده کردیم. به این ترتیب که از یک خرگوش، پوستی به ابعاد ۶×۶ سانتی متر، بعنوان سطح ساپورت برداشتیم و آنرا در محیط کشت^۱ EMEM و در انکوباتور با درجه

1.(Eagles Minimum Essential Medium)

بخش اپیدرمال کاملاً دژنره شده و بصورت کراتینه در آمده‌اند و فقط سلولهای پایه‌ای آن جهت رشد و تکثیر و تشکیل لایه اپی‌تلیالی جدید باقی مانده‌اند و در بخش درمال نیز فولیکولهای مو، غدد چربی و عرق نظم پوست طبیعی را دارا هستند بنابراین در کشت یکروزه در سلولهای پایه‌ای اپیدرم، سلولهای بخش خارجی فولیکولهای مو، غدد چربی و عرق هیچگونه رشد و تکثیر و متعاقب آن مهاجرتی جهت تشکیل لایه‌ای اپی‌تلیالی جدید صورت نگرفت. (شکل ۲)

در بررسی میکروسکوپی کشتهای پنج روزه، مشاهده شد که اولاً فاصله بین بخش اپیدرمال و درمال پوست کاشته شده کاسته شده و ثانیاً دیده می‌شود که سلولهای پایه‌ای بخش اپیدرمال، سلولهای بخش خارجی فولیکولهای مو، غدد چربی و عرق رشد و تکثیر نموده، در ضمن جهت تشکیل لایه اپی‌تلیال جدید مهاجرت حاصل نموده‌اند.

در بررسی میکروسکوپی کشت هشت روزه، مشاهده شد که سلولهای پایه‌ای بخش اپیدرمال، سلولهای بخش خارجی، فولیکولهای مو، غدد چربی و عرق کاملاً رشد و تکثیر و مهاجرت کرده و تشکیل یک لایه اپی‌تلیال جدید نموده‌اند که این لایه اپی‌تلیالی در بعضی جاها شامل یکدیف سلول و در بعضی جاها بیش از یک ردیف سلول می‌باشد. بنابراین قطعات اتولوگ کاشته شده در روز هشتم کاملاً آماده پیوند می‌گردد. (شکل ۴).

بحث:

از جمله نتایج بدست آمده این می‌باشد که سلولهای اپی‌تلیالی از جمله پوست می‌تواند در خارج از محیط طبیعی بدن در شرایط آزمایشگاهی و در محیطهای کشت رشد کرده و یک لایه منسجم ایجاد نمایند. تقریباً تمام افرادی که روی کشت سلولهای اپی‌تلیالی مثل پوست کار کرده‌اند به این نکته اذعان دارند. از جمله

حرارت ۳۷ درجه سانتی‌گراد و دی‌اکسید کربن ۵٪ و رطوبت مناسب (سطح درمال در بالا و سطح اپیدرمال در تماس با کف ظرف) قرار دادیم و بعد از سه روز از خرگوش دیگر؛ پوستی به ابعاد ۲×۱ سانتی‌متر (بعنوان اتولوگ) برداشته و با استفاده از دو عدد اسکالپل آنرا به قطعات ریز تقسیم کرده و روی سطح ساپورت چیدیم، در محیط کشت EMEM و دراتکوباتور با درجه حرارت ۳۷ درجه سانتی‌گراد، دی‌اکسید کربن ۵٪ و رطوبت مناسب قرار دادیم ابتدا هر روز و سپس یکروز در میان محیط کشت را تعویض نمودیم رفته رفته مشاهده گردید که قطعات اتولوگ به سطح زیرین چسبیده و سطح بیشتری از آنرا پوشانده است و تا روز هشتم که آماده پیوند گردید، در ضمن نمونه‌هایی از بافت کاشته شده را بعنوان کشتهای یکروزه پنج روزه و هشت روزه جهت بررسی و کنترل نحوه رشد و تکثیر قطعات کاشته شده برداشته و بوسیله فرمالین ۱۰٪ پس از طی مراحل مختلف تهیه مقاطع بافتی و رنگ آمیزی بروش H-E در زیر میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار دادیم.

نتایج:

نتایج شامل دو قسمت است:

۱- نتایج ماکروسکوپی: از روز اول که قطعات اتولوگ کاشته شد تا روز هشتم که آماده پیوند گردید مشاهده شد که قطعات اتولوگ بتدریج به سطح ساپورت چسبیده و سطح بیشتری از آنرا می‌پوشاند به این ترتیب توانستیم سطحی بوسعت ۱۸ برابر سطح دهنده اولیه بدست بیاوریم. (شکل ۱)

۲- نتایج میکروسکوپی: که شامل بررسی کشتهای یکروزه، پنج‌روزه و هشت روزه می‌باشد. در بررسی میکروسکوپی کشتهای یکروزه، مشاهده گردید که بین بخش اپیدرمال و درمال پوست یک فاصله‌ای ایجاد شده است همچنین سلولهای سطحی

ظرف مدت ۲۱ روز از هر بیمارش بترتیب 5342Cm^2 ، 750Cm^2 ، از اپی تلیوم کشت داده شده بدست بیاورد و بیش از ۵۰٪ سطح بدن بیماران خود را که دچار سوختگی شده بودند با موفقیت بپوشاند. (۹) Compton نیز ظرف همین مدت توانست هزاران سلول اپی تلیالی کشت داده شده بدست آورد و از آنها برای پوشش نواحی بدون پوست بیماران خود استفاده کند. (۳،۴)

مورد بعدی بررسی نحوه رشد ، تکثیر و مهاجرت سلولهای اپی تلیالی اتولوگ کاشته شده ، ۲۴ ساعت بعد از کاشته شدن تا روز هشتم که بافت کاشته شده آماده پیوند می‌گردد، می‌باشد. که Freeman نیز بهمین صورت بررسی کرده و به نتایج مشابه دست یافته است (۳،۷،۱۰) Ronfard نیز مطالعه میکروسکوپی روی کراتینوسیت‌های کشت داده شده قبل از پیوند انجام داده و مشاهده کرده که اپی تلیوم کشت داده شده دارای ۶ تا ۵ لایه سلول کراتینوسیتی است (۹) و Gallico نیز که در چند مورد به بررسی میکروسکوپی لایه‌های اپی تلیالی کشت داده شده که برای انجام پیوند آماده هستند، پرداخته و مشاهده کرد که دارای ضخامتی در حدود ۲ تا ۸ ردیف سلول می‌باشد که این تفاوت‌ها می‌تواند احتمالاً ناشی از تفاوت در نمونه مورد استفاده و روش‌های کشت سلولی مورد استفاده باشد. (۶،۸،۹)

در پایان امیداوریم که انشاء...

۱- روی کشت سلولهای کراتینوسیت پوست انسان بر روی لایه مغزی 3T3 کار شود.

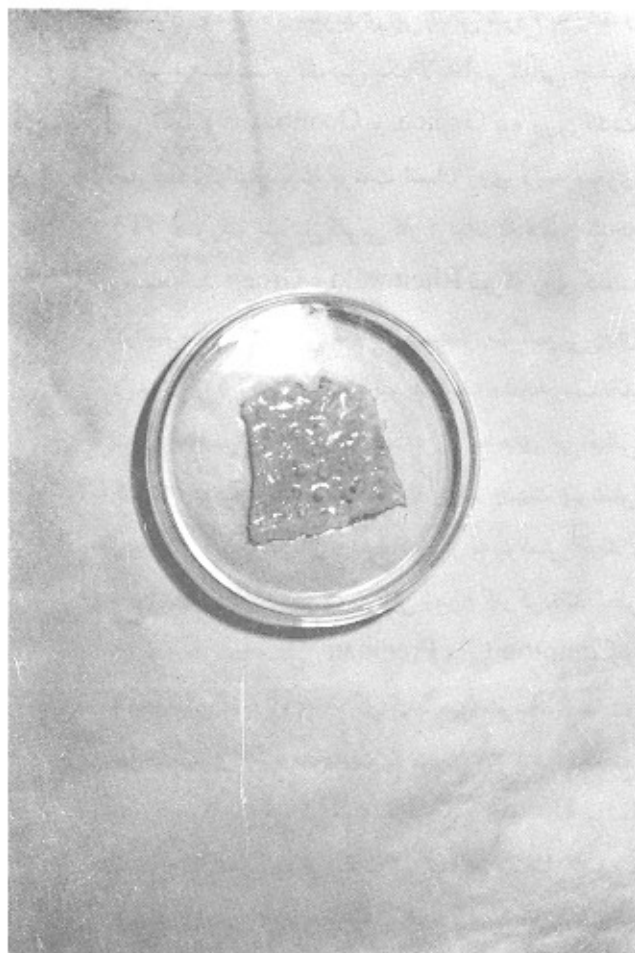
۲- ضمناً جهت بررسی و کنترل رشد و تکثیر سلولهای کاشته شده سعی شود بصورت روزانه مقاطع بافتی تهیه و بررسی میکروسکوپی انجام شود.

۳- همچنین کار تیمی متشکل از متخصصین کشت سلولی، جراحی ترمیمی و پلاستیک، بافت شناسی، بیهوشی و غیره انجام شود. انشاء... هم استفاده بهینه از وقت شود و هم کار بهتر و بی‌عیب و نقصی

Freeman که روی کشت سلولهای اپی تلیالی پوست خرگوش روی سطح پشتیبان خوک کار کرده به این نتیجه رسیده است که قطعات اتولوگ بتدریج به دوم سطح پشتیبان چسبیده و سلولهای اپی تلیالی شروع به رشد و تکثیر می‌نمایند و تشکیل یک لایه اپی تلیالی جدید می‌دهند. (۷) Oconnor و Gallico که روی کشت سلولهای کراتینوسیت پوست انسان روی لایه مغزی 3T3 بصورت تشکیل کلونی کار کرده‌اند به همین نتیجه رسیده‌اند Green و Rheinwald نیز که روی کشت کراتینوسیت‌های انسانی فرد بالغ بصورت کلونی روی لایه مغزی 3T3 کار کرده‌اند نیز به نتیجه مشابه رسیده‌اند نتیجه حاصل شده بعدی استفاده از لایه‌های اپی تلیالی کشت داده شده اپی تلیوم بعنوان پیوند جهت پوشش زخم‌ها و سوختگیهای وسیع که نیاز به پوشش دارند ، می‌باشد ، دیگران نیز که در این زمینه کار کرده‌اند نظر مشابه دارند، مثل Freeman و یا Compton و همکارانش که بر روی ۲۱ کودک با سن متوسط ۹ سال و سوختگیهای تمام ضخامت به میزان ۵۳ تا ۹۸٪ سطح بدن با موفقیت کار کردند Gallico و Hefton نیز با استفاده از همین روش بافت اپی تلیالی تشکیل شده ، جهت پوشش ده و دو بیمار خود با موفقیت انجام دادند. (۵،۷،۸،۹،۱۰) مورد بعدی وسعت ناحیه پوششی با توجه به وسعت ناحیه دهنده و همچنین زمان لازم برای تشکیل لایه‌های اپی تلیالی و استفاده از آنها بعنوان پیوند جهت پوشش نواحی بدون پوشش می‌باشد ، ما در تحقیق خود توانستیم با توجه به شرایط و امکانات موجود ، ظرف مدت ۱۱ روز سطح اپی تلیال خرگوش دهنده را تا ۱۸ برابر افزایش دهیم. Freeman و همکارانش اعتقاد دارند که در حالت مناسب با این روش سطح اپی تلیال خرگوش دهنده ظرف ۷ تا ۲۱ روز می‌تواند تا ۵۰ برابر افزایش یابد. در پاره‌ای موارد بدلیل تفاوت شرایط و روش کار نتایج حاصله با نتایج این تجربه متفاوت است. (۷) بطوریکه Ronfard توانست

عمق زیاد راه حلی اصولی ارائه شود.

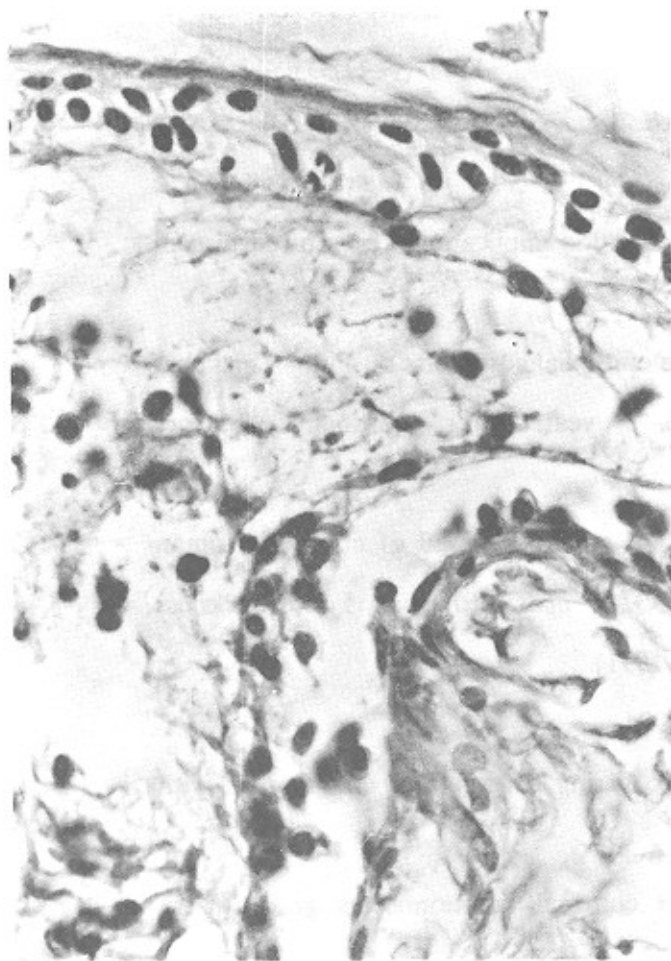
ارائه گردد تا کسانی که از این مسئله رنج می‌برند
بلاخص افراد دچار سوختگی به میزان وسیع و با

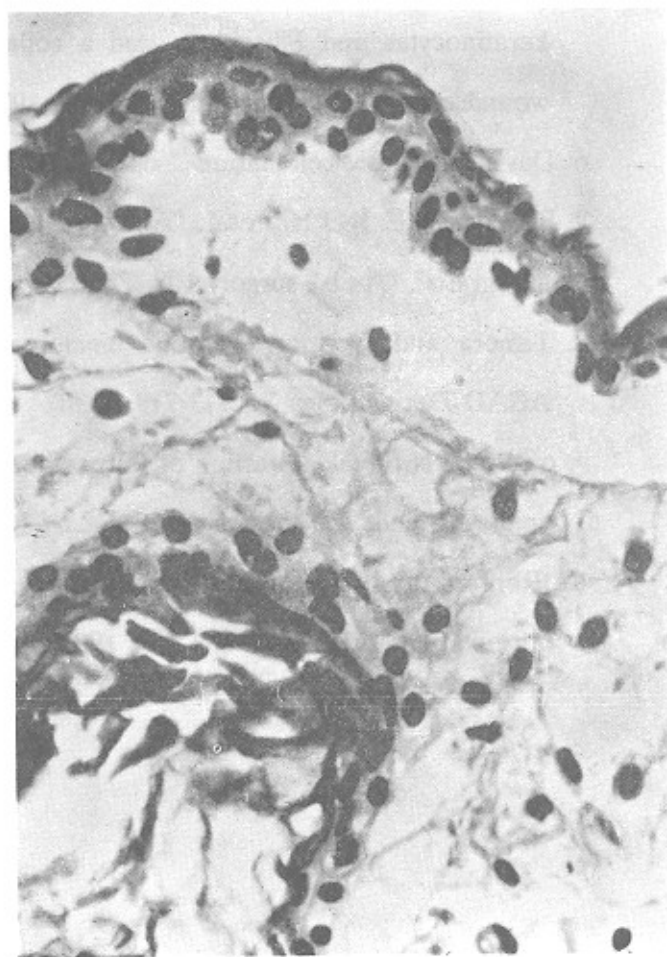
تصویر شماره ۱ - بعد از هشت روز که سطح
بیشتری از سایورت با اتولوگ پوشیده شده است

تصویر شماره ۲ - بخش اپیدمی اتولوگ کاشته
شده بطور واضح از بخش درمی آن جدا شده و
یک فاصله ای بین آن دو موجود است و دژنره
شدن سلولهای اپیدرم مشهود است و سلول
های فولیکولهای مو، غدد چربی و عرق
بصورت جزایری مجتمع دیده میشوند. (کشت
یکروزه) (H8E $\times 23$)

تصویر شماره ۳ - (کشت پنج روزه). سلولهای پایه ای تکثیر یافته اند و در حال مهاجرت هستند. سلولهای بخش مرکزی فولیکول مودرنه شده و سلولهای لایه خارجی تکثیر یافته اند و در حال مهاجرت هستند. (400 × H8E)

تصویر شماره ۴ - (کشت هشت روزه) تکثیر و مهاجرت سلولها و همچنین تشکیل لایه اپی تلیالی جدید و درنره شدن سلولهای بخش مرکزی فولیکول مو بوضوح دیده میشود و تعدادی سلول میتوتیک نیز بطور واضح دیده می شوند. (400 × H8E)

کتابنامه:

- ۱- خوانساری . ن و شمشیری . م . " روشهای بنیادی کشت یاخته‌های جانوری " انتشارات مرکز ملی تحقیقات مهندسی ژنتیک و تکنولوژی زیستی . ۱۳۷۴.
- ۲- محسنی ج . امیر، ن " ترمیم زخم‌های وسیع با استفاده از کشت سلولهای اپی تلیال اتولوگ ، استاد راهنما، کیهانی . ع ، شماره پایان‌نامه ۴۲۲۵
3. Arons wain wright. Jordon. "The surgical application and implications of cultured human epidermis". (surgery 111.74-77, 1992).
4. Compton c.c. etal . " Skin regenerated from culture epithelial autografts on Full - Thickness burn wounds from 6 days to 5 days to 5 years after grafting".(Laboratory Investigation.60,600-612, 1989).
5. cooper and Hansbrough. "Use of a composite skin graft composed of cultured Human keratinocytes and Fibroblasts and a collagen - GAG matrix to cover Full- Thickness woundson Athymic mice". (surgery 109, 198-207, 1991).
6. Davis J.M."Basic cell culture ." oxford IRL.Press 1994.
7. Freeman A.E. Igel H..J etal . "A new methods for covering lavg surface erea wounds with autografts". (Arch . surgery 108, 721-729, 1974).
8. Limora and Gerkin." synthetic membranes and cultured kerationocytes grafts".(JAM ACAD Dermatology 23, 713-719, 1990).
9. o'connor N.E.etal. "Grafting of burns with cultured epithelium prepared from outografts epidermal cells". (The lancet 7, 75-78, 1987).
10. Ronfard eta l."Use of human keratinocytes cultured on Fibrin Glue in The treatment of burn wounds".(Brun 17, 181-184, 1991).